

Уор 8832/1921 ч 4

БІЛОКОБІЛЬ

СРІВЕНЬ
1921

СІМІРІАНСЬКО-ГУМОРІСТИЧНИЙ ЧАСОПІСЬ ДІЯТЕЛЬНОСТІ ВІСЬСІ

Вітання комітету шевченківської свята
(на народню нуту.)

Боже з неба високого
дай нам сили ще немало
цей вазоник догаскати
та артистичні передами.

234260

Ясько Гусенко

Рефлексії з проби співу по прочитанню „Віхтя“ ч. 3.

Другом неволя і сваволя
Народ звіздищений страх пищить...
А на астрономічному престолі
Коперник II. все сидить.

А звізди бродять понид хмарги
Не має з ким бзятись,
Одностайно, односердно
Добре розкохатись!

Звізди він пильно обсервує,
Іх світло в найми віддає...
О „Віхтю“, глум твій правий боє
І боє писання твоє!

За евангелія правди,
За „У. А. Зромаду“,
Нема кому вставитись
І за бігну Ряду.

Художніки та астрономи
Правду на верх видвигаютъ,
Погредали нашу славу
І сорому не мають.

Та настане час вже скоро
Жіночої кари,
Що зруйнує астрономів
І гордих малярів.

Зруйнуємо!.. Благослови
На помсту і муки,
Благослови наші „Віхтю“,
Ніжененській руки!
І слово тихее....

Мостник.

Ще до „концерту“ „Основи“.

Мала Руженка (до своєї ровесниці): - Poslyš, Mačenko, proč ten veľký tak žalostne kľičí? -

Маженка: - Preto, že ten silný jeti nadáva. -

Мати: - Bud'te sticha, d'ěti, to oni tak xривајi! - Новий. -

Справданнє.

Військовий, на студіях, відповідає своїй команді на сьобовий листок, в яким ця жадала предложеннє посвідчєннє іспитів за минувший піврік:

„Доношу, що згідно з б. тогкою Денного приказу в... з дня..... ц.р., яким забороняється всім військовим мати якнебудь знєсими з цивільними особами, я іспитів яких не здавав, боавись, щоб з моїх знєсим з професорами як цивільними особами, не виникли непредвидженє шкоди для української армії взагалі а для мене зокрєма.“ - Вука. -

Безрадий.

На Великдень загостили до Тшидраму дві „ехпорт-ітро“ Українки. При спільнім обіді питає один інженер-астира:

- Панно С., Ви ходите на експортівку, правда? -

Панна С. (жєсь жалідно): - Так, ходжу, але дуже рідко.

Гірник: На жаль, а Вам не можу в тій біді ніяк допомогти. -

В трамваю.

Кондуктор, (оглядаючи трамваєву легітімацію нашого гьдєка-студента з бородою, питає): - Vy jste také student? -

- Ано! - збугить відповідь.

Кондуктор (дубитьсья підозріло а відходьши бурмотить):

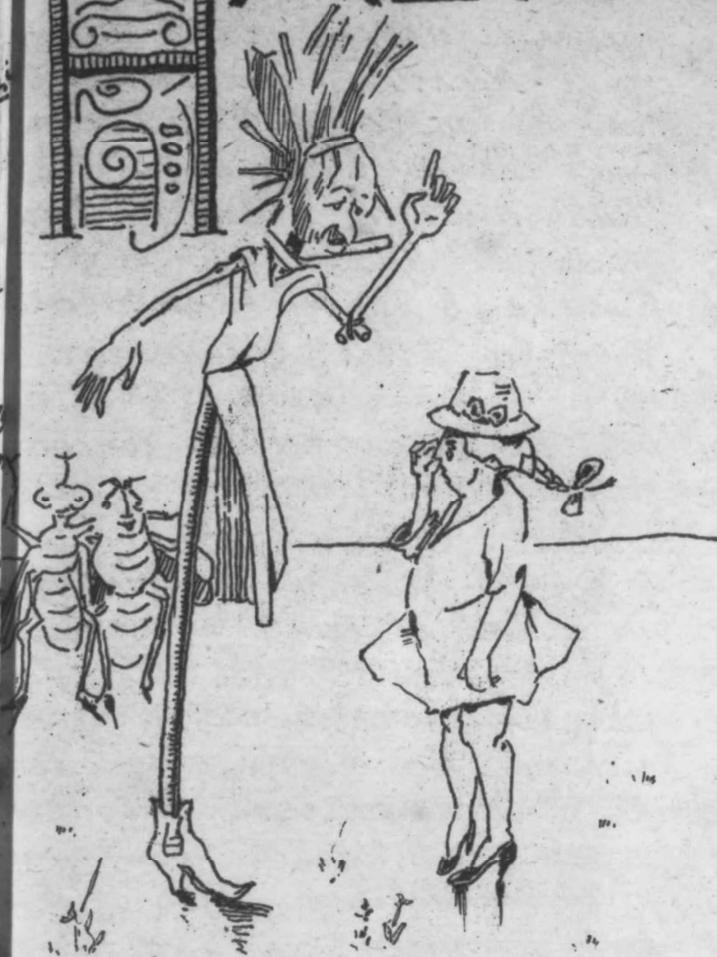
- То је саєра, padesát let má a ještě na studentsko legítimace jezdí! -

Загадка.

Що то є комізна повага?

(Відповідь слати до слідуючого шєла. За найкращу велику на...)

АУКА ДІТНІ.

"Малицю! Мамцю!" - Що, дитино?
 - Що, серденько, моя цвітко?
 "Муха дивиться на мене!"
 - Це ніщо, моя ягідко.

"Глянь, там муха а там бачок,
 "Сидять вкупці, щось шепчуть!"
 - Цить, дурненька, це ж комахи,
 - Нехай собі там джужможуть!

- Їди подідай та подався,
 - Потім "замцю" дам тай спати,
 - Не кричи так і не лайся,
 - Тас розуму набірати!

"Я не хочу!" - Що буде тихо!
 - Нехай спокій в хаті буде,
 - Бо і так вже в цілім світі,
 - Всі сміються з тебе люди!"
 Іван Світличний

ДВА СЛОВА ДО СВЯТА Т. ШЕВЧЕНКА.

На коридорах "Обвєстєно доми" незвичайний рух. Нині найбільше свято, яке колинебудь обходило українська громада в Трапезі. Це 60. роковини смерті Тараса Шевченка!

От зараз має нагнатися концерт, устроєний заходом нашої "Укр. Акад. Громади" при участі Менцинського, Колессівної, оркестри Шака, проф. Відермана, та ... власних сил.

Свято попередила відповідна реклама. І так, деякі газети писи написали, що ф. І. дає концерт Шакова фільгармоній, інші, що концерт дає співак Менцинський і буде співати "малоруські думки" а багато з Трапезаків, прогитавши п'єсу, кат зацікавилися якимсь там Шевченком, що наважилось концерт давати свій власний концерт в найбільшій концертній салі Трапи.

Все проте рівнож складається як найгарнійше. Ізверть години до концерту 3.

З ЖИТТЯ-БУТТЯ СЕКЦІЙ У.А.З.

На засіданні Ради „Укр. Акад. Естетик“ здавали голо, би звіт з діяльності проди, нових секцій. З черги заби, рає голос містоголоба „жі, ногі секції“ і говорить:

— Ї наперекну коротенько але доцільно. Наша секція розвинулася і розвивається добре: зробила св. Миколая, зварила в чеській мензі св. вечеру, зжила три числа „Віхтя“ і ажде вже на четверте, задумала породити крашан, ки на Великдень для всіх членів „У. А. З.“ Витягнула де, що з Платона та Арістотеля і придумала на таблиці сек, ції, як доказ успіху наукової екскурсії до музею. Це так

публіка погала сходиться, а панове тенори і баси, бундюк, но позадиравши голови, вистро, єні святотно у помилжені фраки, проходжувались та пригля, дались у дзеркалах на корі, дорах. Сопрани і альти, поді, лившись на дві групки, на габ, лівські, придрані менше мод, но, бо в сукні, що закривали цілком коліна і на наші при, тисово-модні пражанки, заба, влялися гарненько в товаристві жіночих відмбардоністів. Втім серед хористів скленився рух.

— Панове, це скандал! — Комітет

загалом а тепер подам найкращий образ діяльн, сти в числах: два члени сіми і добре зробили істи. Два члени відралися до, Пшідраму і з води напич, сали. Їх вражіння лежат, в мене в торбі. Жонедолу, членови „У. А. З.“ вільно загле, нути і прочитати. Трох ч, нів заручилося а чотирох, залюбилося. Сімох членів співав. Сімох записалося в „гурток філософів“. Навздо, но трівкі зносини з членами „Студентської Помогі“. Хотім, заложити союз сестриць-ж, лідниць. Всі відбули реколек, ції і висповідальмови. Старав, ся як найскорше побиходити замуж. Вкінці робимо кі, ки вистарчить сил на кож, дім кроці. — На тім в скінч, —т.с

не зарезервував для нас л, жі! — „Не тільки для Вас, а, і для нас не має льоксі!“ — замучедетали хористки. — П, нове, ходім до дому! — Ні, х, дім всі на сцену на хори! — Вам не пускають! — Відсува, те рулети! — Мій Шак забор, ронив! — Де комітетові? — Давайте сюди одного! — О, с! Все ведуть! — Привели, задиханий, мокрий як шур, бідий зі страху, почав уне, ваннатись. — Ми не балакай, але веді пані до льоксі! — Комітетовий ще більше застр,

День перед концертом.

Перед дверима кімнати „українського клубу“ стоїть двох з президії „У. А. З.“ і не пускають нікого до середини, кажучи по тихо: - Ма зрозумійте, товариші, що не вільно, до тепер якраз Менцінський робить з Колесівною пробу! -

ФОРМАЛЬНО.

Гідний народ, зморений зборами,
На свіжий воздух вийди на час,
Нехай формально леготом своїм
Обвіє вітер всі думки в вас!
Моді пропаде весь цей терор,
Що вас калічить так до цих пор.

Нехай критичність і власна думка
Облодіє формально ум,
Щоб не сніався у товаристві
З вас неформально цей злобний гурт,
Підоріть нагло цей сивий сук,
Що вам на зборах додає лук.

Покріпіть сили, що неформально
Сратите даром кожного дня,
Щоб ваша праця зівсім формально
Шла на шлях правий; не навманья.
Моді погують всі в цей мент,
Що ще в український живе студент!

Т. Муха.

шився, бо не находив виходу
з цієї ситуації. Зтім блиснула
комуністична загадка:
- Прошу, всі пані за мною!
Маю монету а для панів сей,
вас постараюся! - „Славно! Мо
зрозуміємо! - Комітетовий по,
звів пані триюмфуючо крути,
они коридорами під акісь тем,
ні двері і проголосив: - прошу
пань, тут є приготова т. можна.
в сейчас принесу каяч - і не
ждучи відповіді дав драпака,
щоби вже більше не показатись.
А пані здивись під дверима
до купки, як жиди перед не,

реходом сервоного морев, оці,
кучки того Мойсея, який би
гародійною паливкою про,
моств іи дорогу до обіцаної
землі. Мійкасом панове,
більше практичні, з козацьким
„добути або дома не бути!“
всі до одного дістались „на
шварц“ до сали. Сала з виїм,
ком перших місць і локт пов,
нісенка.

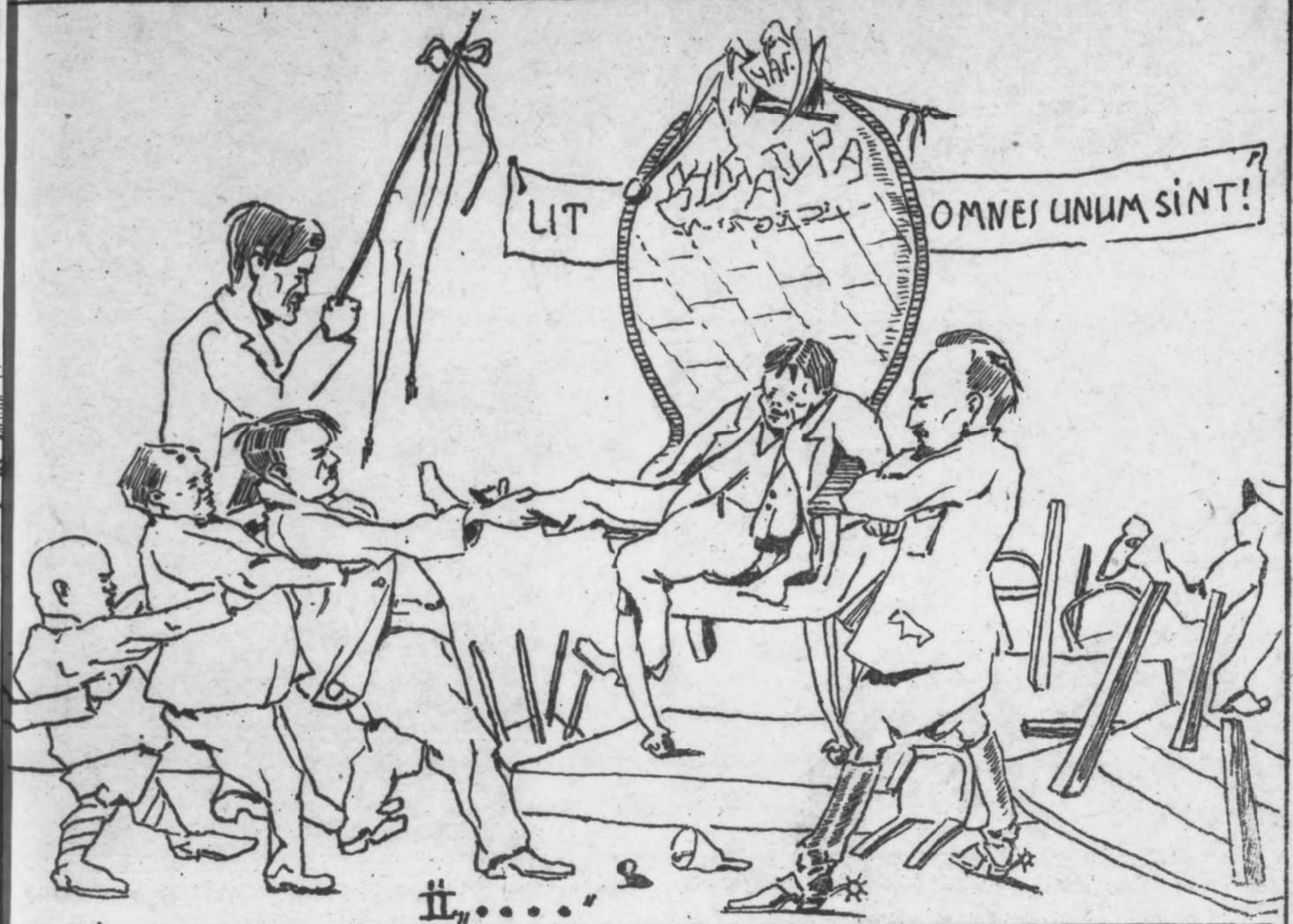
загалась святогна промова.
Ми чули... ми взагалі май,
же нічого не чули, до прелзент
анс нагто перенався словами
поета: „не забудьте помінити

І. ЗЛИЙ ЗНАК!

не злим, тихим словом!" і спо-
минав "тихим" словом до квад-
рату. Розагалі, промова випала
— ну, припустім, як колу ви,
паде дійце з рук! Не помогло
тут і добра марка пражських
українських студентів, що, мовляв,
хтоби не сів до іспиту то зрає
на, "вітебне" а що хто слово ска-
же, то хот у книзі мудрости
пиши. Дсі огікували, що це
буде, як не якась провізачія,
то бодай кілька живих слів, бож
це говорив не якийсь там Хар,
лампі Васілович а одит
з перших Цицеронів "У. А. З."
Бубишка, по довгій ходженні

по сая і шуканню за свої,
ми місцями, задоволенна
відпочивала а прелегент дами
читав, але вже на памать, бв
наступило затмінна лампів,
а щоби промова була довшо
читував довгі вірші Шевченка
замітив навіть, що наша маю
не солідаризується з політикою
всіх великих і малих дитів,
матів а взяла орієнтацію
на найменшого брата в Америці
на що однак хотів протестуват
з льоні голова, Студент. Помоги.
— Шевченко не коїв такої Укра
їни, як ви собі всі думаете, а
такої, щоб там перш усього

II „....“

інтернаціонал був а все проге бай, дуже... Егеє! - закінчив прелегент і скоренько зійшов з естради. Де, які з публіки пробудились і почали плескати в долоні.

Не хочу даліше говорити про Менцінського та Колесівну - ціла праська преса не давала їм спокою - але про наш хор щось було ні це ні те, тому мушу з днівникарського обов'язку піднести на цій місці його заслуги. Уже при перших звуках отримали в публіки милі „спомини“ попередних конферцій от як свата на Жінкові, „ветерниці“, „основи“ і інші. Вся

кеська публіка сподівалась, що забитьсь Хошиць, але нічого не відбулось. Шак а хор все якось сам так влучно достроювався до оркестру, що часом і його було чути, головню як оркестра зтикала до „рррр“, або мала павзу а позатим добре відмолотив „Косаря“ та „Забіцання“. „І. Лука“ диригував все наш диригент. Все пішло добре а спеціально місце: „за євангелію правди“, де бачи так потисалися, що аж проф. Відерман, який акомпаніював „Лука“ на органі, висказав своє одушевлення. Легеньке

АСТРОНОМІЧНИЙ КУТОК.

у відповідь на спостереження астронома-аматора!

Вн. Пане!

Дуже нас тішить, що Вас займає наша наука. На Вашу пропозицію, звернули ми увагу на вказану Вами „інтересну“ звізду. Вона нам знана та зовсім неінтересна. Належить до т. зв. „мраковинь“. Характеристичним в неї є те, що має дуже тонку кору, безмірно тоншу від усіх інших жовтих. В тій тонкій корі нема нічого, крім маса нежирових газів, через що являється всім такою надмуханою.

По за тим цілковита в ній порожня. Та мабуть її порожнеча звернула Вашу увагу.

Бачимо Вам звернути зі своїми спостереженнями до звізд, покритих грубою або скорупною, бо чим грубіша скорупа, тим більше в ній змісту.

Гаразд!

Коперник II.

На промоції.

1. тов.: - Коли то тебе будуть так промовати на доктора?
2. тов.: - Як позносять всі іспити! -

Басове слово в „Забіцанню“ по-мишило лише бражінна. Вправді соліст щось з початку якби хотів мати трему, але переліз себе і не дав по собі нічого пізнати. Музиканти закупили були величезний вінок і хотіли закрити ним весь хор, але на благання „Медичної Громади“ лишили його при життю.

Комітетові виказали величезну спритність у подаванні вінків артистам, шкода лише, що там скаюти величезний вазончик в середній грі т. Колесівної, не поставили його на фортеп'яні, підсау ніс артистці, як влучно порадило був голова.

„Слава богу, що скінчилось!“ - сказав т. Менцінський.

„Слава тобі, Господи!“ - зітхнула т. Колесівна.

„Ой, Господоньку і ти, святий Миколаю, слава вам велика, що ви вийшов ціло - „благодарив“ т. Комітетовий, який заопікувався хористками.“

Ловомі публіка розходилася по домів... Погашено світло....

І лиш самотній б'юст поета білів на естраді між темними, холодними, чужими йому олександрями так, як і чужими і дивними якимись були для нього ті поминки....

ЛІСТ

(Лист до товаришів)

Любий Безштаньку!

Не гнівайся, що так довго нічого писав тобі. Я, бачиши, тут столиці переживав зразу такі жорсткі хвилини, що про листа думки не могло бути. Буду старатись описати тобі все як бу, може і тобі часом це припасться. Може буде це трохи

Наближалась північ ---
масники свята, задоволяючи,
тишились, що концерт
так гарно вдавса — а по
влі понісся ледви-ледви
утний шепіт: ..... Діти
шої ..... діти.....

Ів. Мазниця

і довгий лист, але я, як і колись "Русь", кількома словами не вмію ні писати ні говорити.

Отже загну з кінця. Приїхавши в Прагу, я, як звичайно недубалець по великих містах, почав розглядатися, куди мені взяти напрям. Став я на середній вулиці, думаючи, що тут найбезпечніше / так ка, заб мене наш парок, по приїзді зі Львова, але тут некай, но надіхало авто, потрутило мене і я повалився під трамвай. Що пізніше зі мною діалося, не знаю, до як прийшов я до себе, то лежав уже в авті а подів мене сидів поліцаї. Як лиш побачив, що в мені це є дрібка пситта, давай загинати зі мною розмову. Текельні муки прийшлося мені переходити, бо ти знаєш, що я з поліцаїми не люблю вести неадних розмов.

- Ви чунинець? - питає.

- Ні - кажу - я з Підкарпатської України! -

- Так, то ви з України, сіно? А вона належить до нашої республіки? -

- Так! - відповідаю.

- А що ви там робили? -

- Буди валив! -

- То ви атлет Карпат з України? -

- Ні, я студент, приїхав до 9.

Трапи....

- На студія? -

- Ні, не на студія, а на право, а бо на яку академію записати, са, все одно на яку, щоби лише не стратити ~~мудро~~, бо я чув, що нам признають. -

Він хотів ще щось зі мною го, борити, але я завернув в інший бік і питаю:

- Деж так мене везете, пане комісар? -

- До літницьі, во вас трохи по, товкло. -

- Е, це дурниця - кажу - я чуюсь зовсім добре. От відвезіть ме, не радий до брусських касарень а там вже український пред, ставник сот. Небувалий заотий, кується мною.

Во довіім благанню авто опинилося на Клячові. Пішов я до касарень і питаю за відпоручником української республіки. Подивився і до, питував щось до дві години аж один чеський жовнір сказав мені, що, українську velitel' виїхав у валенійі стра, бі до Відня і порадив мені, відатися до посольства на Сміхів, на Карлову.

А подакував і йду, але сам не знаю де то Сміхів. Але зирк, прямо біжить мені на стрігу, козак не козак, але вже по рухах тіла пізнати, що то українець, во що хвиля підта, гав в гору свої шарабары. А зрадів і до нього:

- Вибачте, чи не будете ви го, сом українець? -

- Ні - каже - є Наддніпряне, і пішов дальше.

Подивився я за ним і со, пішов. Ма місто на Сміху, опинився я під чеським, парламентом. Сів на кам, і відпочиваю, аж чую мар, тив української пісні. Ми ходжу ближше і ні уха, ні очам своїм не хогу ві, ти: парень накладає на, ко, ла" цеглу і півголосом стів, Ой вуса я, всу, Цеглоньку ношу....

Еге, думаю, чи не буде наш студент. Підходжу і питаю:

- Чи не будете ви може На, дніпрянець? -

- Ні, я Галичанин! -

- А можна тут стрінути яко, Українца? -

- Тому, нас тут багато. Зай, діть лише до лазнів. -

Я розпрацався і пішов в сторону, куди він мені вказав. Минув я вже і Карлів міст, лазнів ще не було. звертаю до одного додродія і питаю:

- Не знаєте, пане, де то буду, лазні? -

- А ви яких хочете лазнів? Найлучші є на Вацлавській наместі, там дешево віку, етесе! -

- Ні, прошу вас, тут десь ма, ють бути такі лазні, де меш, ють Українці, здається, що то такі касарні будуть. -

Панок здвиг раменами і ска-
зав, що про таку касарню ще
жодні нікого не чув. Змучав я
єдиного крутими бумажками аж
кішки такі попав під сам дім,
але на стіні товстими буквами
було написано: "Загнє".

Входжу на перший поверх і
находжу в величезну салю. По
справді сказавши, а воєще не знав,
чи це ті лазні, про які мені гово-
рили той Галштанин. На салі шум,
хтось співає, другий барить
пиво, третій пере сорогку; всі
всміються в поті чала. Підій-
шов я до одного і питаю:

- Де тут буде команда бригади?

- Якої бригади? -

- Таж нашої, української. -

- А що вона тут має робити?

- Ну, а хтож вами командує,
техні? -

- Ні, Американці! -

От - тоді на - Американ,
ці переняли команду, шид,
нуло мені в голові. Ну, аж
тепер вже наша справа
ніде добре. В, бачили, ду-
мав, що зайшов до касарні
і через це прийшло між на-
ми до непорозуміння.

Доперва по добрій годині
я довідався, що це таке
притулище для україн-
ських студентів. Угости-
ли мене добрим чаєм, кмі-
дом, шпортом і я задоволе-
ний полюбився на ліжко тра-
хи припосити.

Ну, а на тепер хіба досить.
Іншим разом напишу, як
було далше.

Будь здоров і вали там ду-
би далше і не забудай на свого
вірного товариша
Т. Муху.

ДВОБОЮ!

Ось тісна вали нова: митнула зима,
з зелених лубі піль повіяло весного,
у наших молодцях, немов у жеребцях,
заграла юна кров - їм хочеться двобою.

Вже сферії ідуть - книжки усі у кут,
в рубках у молодців, кодекси гонорові.
Украють скарпички, будуть рукавички
Т. гед заютьсь всі, як на весні корови.

Забув нещасний хан, як ще недовго ста-
в з батьком мужиком трудився було гною,
Метр новий манір: він, модик, інженир,
Т. гест на патику боронить у двобою.

У ходи дився він - дий його ясний грім
Він гора крутить - на мідьке сміховиса,
Зайтсья "русин-хан", щоб воно дає рубак,
Гонору пошукать, ходи на другій таску.

А там в його селі, іде батько по рілі
І сіє мідь святій на золотую броду
І тихо мріє він, як "виготса" в Празі ом,
Витинса, бідного, мужицького народу!

Тихий. 71.

Криптонім.

А: - Думаєте, товаришу, що отці погатові букві нашого Товариства „У.А.С.“ мають якийсь глибокий, символічний значіння? -

Б: - Безперечно! Це карівій ключ до розуміння цілого нашого товариського життя. Але не мають знова ключа до відкриття цих тайних снів, ви ніяк не зможете зрозуміти, в чім заключається сама суть громади, як проявляється її життя на зборах, хто таке її члени і т.д. і т.д. Слід секретом я зраджу вам цю тайну: „У.А.С.“ це Криптонім, який треба відкрити з кінця! - Гау.

Новий Сократ.

1. гірник: - В Празі між студентами маємо вже ук. райського Сократа. -

2. гірник: - Та котрий, як називається? -

1. гірник: - Називається „Свій“. Він сповнив найвищу життєву задачу, це: „увійти в „котлов“ та після цього вірно описав себе в „Вісті“ ч. 3. „Українського студента пізнати!“ - „Ю.“ -

Вирахований.

Жінка: до свого чоловіка-студента, що аж вгинається під пахунками п. Колесів: - Згодю, що робили, та ти подвигаєшся! -

Володь: - Не бійся, „Студ. Політ“, Президія У.А.С. і Комітет заплатять тобі з власної кишені відшкодування. -

В ЛЬОЖІ.

(На концерті, в ложі, сидить директор укр. мензи а коло нього стоїть ген. Курманович і ведуть розмову: - Мій, пане генерал, будемо мати дефіцит. Бракувало нам ... -

генерал: - Мій я знаю, що вам бракувало і бракує. -

Зі злови днє.

1. тов.: - Слухай, чому твоя дівчина так розкішно вбирається а ти ходиш, як дід? -

2. тов.: - Бо вона вбирається після журналу мод а я після восточної моди.

МОДЕРНИЙ ДУЕЛЬ ХХВ.

Секундант: - Як знаєте, в чесько-словацькій республіці дуелі на острє оружжя заказані, тому ви можете по-единкуватися лише на кулаки. -

Обиджений: - А як довго? -

Секундант: - П'ять годин! Прошу підходити: раз, два, три!

Добре рекламе.

Перед чеським парламентом,
Подалік Велтави,
Гуторили "Українці",
Сміялися, паві.

Гуторили, жартували,
Langhans-а чекали
Ї на сходах поволеньки
"Групку" уставляли.

Аж надходить і фотограф,
Апарат ставляє,
Кругом нього море люда
"Групку" оглядає.

- От і групка-Langhans каже,
- Нема що ї казати...
"Потрафила - пан довинув
Ї вас на бас взяти."

Мой Сімоні.

По концерті.

Засиль: - Павле, аке ти від, ніо брахсінна з кон, цертю? -

Павло: - З концерту не дуже, але з гардероби....

Між хемікамі.

1. ірник: - знаеш, вже тої хемії так вуса, що здається незабаром переміняє в яку "kyselini-y jodovo-tandantov-y". -

2. ірник: - Чекай, то знак хеміи бубди: $H_6 JM_2 O$. -

Між нацими спортівцями.

Голова клубу (до виділового): - Товаришу, знаєте, що відбується в "шпортова" олімпіада ім. Масарика в днях 3. Ч. і 5. Ч. "Всі народи посилають сюди свої найвизначніші сили. Треба би і нам взяти участь а нема боги післати. -

Виділовий: - Що такє балакаєте, що нема боги? А сам видів одного тов. в Лідерці, який дуже далеко кидав камінням - цей може шило кидати до ском. Другого бачив а ще в мензі на летній, а зі шкоростю стріли летів від стола до "аба" - цей буде переганатися а третій знова недавно в Ст. Ботони дуже зручно копнув нашого донжуана в сну - то цей буде добрий на "капітана" футболер дружини а прочі дрімajúчі талани підшукать мо через "Віхоть"! -

Голова: - Маєте рацію! Оповнімо два добрі діла за об ним замахом: поширимо пропаганду серед мужих та видвигнемо наші дрімajúчі талани на світло божє! -

О. Гленко.

Микола: - Чого ти, Петре такій сумний ходиш? -

Петро: - Та думаю, знаеш, яку би то ще в "Зрома" секцію заложити, щоби можна предложит "Студентський Помогі" на кілька тисяч к.с. буд до асигновання... -

Новий.

РАДІСТЬ

ОБНІЛАСЯ:

РАДІЯ І ТЕЛЕГРАМН.

Прага: Радіо з Ужгороду доносить, що губернатор Підкарпатської Ук-райни іменував б. полковника у.а.г. П.Осака генеральним вождю аграрників цілого Підкарпаття, що викликало велику радість серед цілого українського народу.

Від редакції: Ми рівнож тишилося, що многозаслужений герой Городка став вже раз, коли не генералом при війську, то бодай генеральним вождю аграрників!

4

Прага: Радіо з Парижа доносить, що Мілеранд висказав Тріанови, що він не видержав свого внутрішнього заворушення і напруження, яке дістав в такій розмові з лвоид Моржом в справі Горішнього Шлеска та вернув тим скорше до мійб. / Від редакції: Видно, Тріанн уважав, що це буде за велика жертва для Польщі з його сторони.

Прага: Радіо з Нім. Аб-лінного доносить, що тамошна жіноча громада вислала подяку укр. студентам в Празі за добрий нігліл, з додатком, що в разі потреби вона стоїть для нашого студентства до диспозиції.

Від редакції: Ступей патріотичний примір повинні собі взяти до серця всі українські жінки в Празі).

Прага: Радіо з альбертівської обсерваторії доносить:

Внаслідок наших атмос-феричних змін в травні, світло небесних тіл паде через призму інтересів. А що призма все розщитнює світло на колоренти, тож і звідди позміннали сповидно свої краски. Нова зірка, описана в з.г. „Віхтє“

абляється тепер зовсім червоною.
Звізди з тонкого шкаралупю, ціл-
ком позеленіли. Хвості зникли. -
Місяць, зі страху перед страхами,
подлід. Вікікується вирівнюваннє
ріжниць брасов. - *Коперник II.*

Прага: Нам телеграфують, що
тут відбудеться на днях спільна
нарада всіх українських посольств,
а то: У.Н.Р., З.У.Н.Р. і У.С.С.Р. в цілї
координування всіх сил для бороть-
би з ворогами (а котрий ворог
найбільший? - прим. Редакції). „У.А.З.“
робить заходи, щоби і її делегати
міг взяти участь в цій нараді,
мотивуючи тим, що „У.А.З.“ є також
самостійною республікою і має
рівнож своїх представників у всіх
центрах Європи.

Будапешт: До Праги настигла
депеша, що гол. от. Тетюра заклю-
чив з Гортієм договір, в справі пе-
ребудування Уряду У.Н.Р. в Кокеме-
ті. За цю постинність Мадарів від-
ступив їм подільську губернію
крім Кам'янець. Парламент У.Н.Р.
ратифікував цей договір на ста-
ції в Лавочнім.

Від ред.: Наше правителство У.А.З.
повинно рівнож заключити з Ура-
дом велик. Україна якійсь корис-
ний договір, щоби Студентська Па-
ліа мала відки черпати доходи
на допомоги і бюджети до цієї ці-
ли визначнійші сили наших експор-
тівців. -

Літературна Редакція

По почві з числа „Віхтя“, на адресу
Редакції надійшло від нашого допису-
вачки писмо, яке, з огляду на деякі

велими цінні та інтересні дла-
ширишого загала, ^{також} містило тут
дослівно перетисані з малими
пропусками:

Вп. Пане!

З огляду на се що Міварини по бі-
лій часті є грубошкірі - а передублю-
ють в їх товаристві, повинна бути такою
самою. Незнаю ти нажаль - чи на це
ста лишило се ще у мене трошки
амбіцій. Прочитавши позицію твоя
„Віхтя“ я побачила що мірва пер-
брана. Все знесу - лишень орди-
нарности ні!! Автора цієї статі не
знаю - не знаю ти вона до мене відно-
ситься чи ні - стаття є ординарна і не
гідна студента. - Але може я ще „Га-
лічанка“ - рахувати з провінцій не та
що мої поступові Міварини - втрочили
всі одно - у кожного своя етика! Но во-
таки я не позволю собі більше не
подібні жарти. - Я вірю Вам, що Вам
певно брак моделів - але в Празі о те-
не тяжко - лише розгляньте се, а Ві-
хожу відповідні типи найдете.

Прага, 3 ж. 1921.

Здоровлю і підпису

Від редакції: *Вп. Пані!* Подивляємо
Вас, що Ви, перебуваючи так довго між
„грубошкірими“ Міваринами, ще досі
не потрапили зааклімадуватися і
аж так маркуете свою „тонкошкірність“.
Халиб так крихіткою було в Вас амбі-
цій, то певно не прийшли до тої мірки
„делікатности“, до прикину до свого пер-
шого виступу на арену публіцистики
висоали Ви собі з палець. Не наша вина
що Ви з провінцій і не мали де про-
студіювати етику. Слушно кажете, що
в Празі є багато відповіднійших моде-
льов. Ви нічим надзвичайним не грі-
шите, щоби малярі здивались о Ваше
позовання і псували дармо папір то-
вльвіці. Запам'ятайте собі раз на все.
„Ек до тебе не пють, не кажи, дай боже
здоровля!“ Відпускаємо Вам Ваші
зріхи за неслухні напади на нас!
Будуйте здорові і не приневолюйте
нашого „Віхтя“ до того рода полеміки.

*З поважанням
Редакція.*

ОДОШЕННЯ

Подается до відома, що при У.А.В. застувалася нова секція українських студентів. Це з Моварішів (-шок) бажає стати членом секції, зволить зголоситися на сква в тов. Слабого з посвідченням лікарських оглядин, з докладом партійної приналежності і з поданням: вірний чи шонатий.

Видін секції.

Новоприбуваючим студентам у Прагу до відома!

Звертається увагу всіх тут новоприбуваючих, що в нашій республіці сильно люнуть на шок, що зветься: „еренафери“. Всі тут присутні стало заняти пошесть, яко заступників, обов'язкові і обиджені. Щоб хто не знайшовся в такій віді, що не буде в силі роздобути заступників, проситься, щоби кождий найрадше віз вже з собою двох „запасних заступників“.

Практичний.

До відома

правників-військовим!!

Наказ К-мди укр. військовим частин на території Ч.С.Р.:

З огляду на це, що для удержання карності і боєздатності у військовій частині всяка політика заборонена, приймається всім, находящимся в частині укр. військ. частин в Ч.С.Р. старшинам, підстаршинам і однорічним стрільцям, студіюючим тепер про що здати або навіть приготувати до третього іспиту, як політика іспиту, з висше наведених причин, не можна. Неповинують будуть потягнені до строгої відповідальності!

Зубка

Осторога!

[За ту рубрику Редація не відома Моварішів, членів „У.А.В.“ остерігаю, щоб не підсідалися по парку до чужих жінок, бо біють а поліції не лиш, що не хотять боронити але за спричинений брех і легітимаций відбирають!]

М.С.

Ціна цього числа 2:50 КС.

Видає редакційна колегія.

Коштом і з доходом С.С.В.Т.Ш. редакція.

Адреса Редації: Ярославський - Район Зірко, Косової та 10/1

Всіх права застерігається!

Ширіть „БІХТІЯ“!